

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по постъпила жалба от „КРОЛ СИСТЕМ“ ЕООД, ЕИК: 202464087, със седалище и адрес на управление ****, представлявано от управителя К.М.Г., против наказателно постановление №7224000216/28.10.2020 г., издадено от зам.кмет на Столична община, с което на основание чл.123 от ЗМДТ е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение на чл.14, ал.4 от ЗМДТ.

Жалбоподателят оспорва процесното НП, като неправилно и незаконосъобразно издадено. Навежда доводи, че процесните АУАН и НП са издадени от компетентни органи, но не са спазени законоустановените срокове за тяхното издаване, както и връчване на санкционния акт.

Навежда доводи, че нарушението следва да се квалифицира като маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН, доколкото липсват вредни последици за държавата, отстранено е незабавно след установяването му, не е установено преходно изпълнение на данъчното законодателство от страна на жалбоподателя. Счита, че посочените обстоятелства формират извод за пониска степен на обществена опасност на нарушението в сравнение с обикновените случаи от същия вид.

Моли съда на посочените в жалбата основания, да отмени процесното НП, като неправилно и незаконосъобразно издадено. Алтернативно, в случай, че не са налице основания за неговата отмяна, моли за намаляване размера на наложената имуществена санкция.

Жалбоподателят, надлежно призован, не се представлява в съдебно заседание и не взема допълнително становище по същество на делото.

Ответната страна по жалбата в лицето на АНО – зам.кмет на Столична община, след приключване на съдебното следствие, моли съда да постанови решение, с което да потвърди обжалваното НП.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН и от лице, притежаващо активна процесуална легитимация да обжалва процесното НП. Същото е връчено лично на упълномощено от жалбоподателя лице на 31.03.2022 г., а жалбата против него е подадена на 07.04.2022 г., т.е. в законоустановения 14-дневен преклузивен срок за обжалване, считано от датата на връчване. С оглед на горното, жалбата се явява процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Административнонаказателното производство против жалбоподателя започнало със съставяне на АУАН №7224000192 на 14.09.2022 г., от компетентно длъжностно лице: С.Г.М.-Г., заемаща длъжността: „старши

инспектор“ при Столична община, Дирекция „Общински приходи“, Отдел „ОП-Средец“-Триадица, в присъствието на двама свидетели, присъствали при установяване на нарушението и съставяне на акта, също длъжностни лица към Столична община, за това, че като собственик на недвижим имот – поземлен имот с идентификатор 68134.1007.317, находящ се в гр.София Столична община – район Триадица, ул.“Имван Андоново“, придобит с нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот с №12, том VI, дело 892 от дата 05.11.2019 г., за времето през периода от 05.11.2019 г. до 05.01.2020 г., не е уведомил писмено Столична община, Отдел ОП „Средец/Триадица“ на Дирекция „Общински приходи“, на чиято територия е местонахождението на имота, като не е подал данъчна декларация за облагане с данък, за което е бил задължен, с което е нарушил разпоредбата на чл.14, ал.4 от ЗМДТ.

Актосъставителят отразил, че нарушителят подава данъчна декларация за облагане с данък по чл.14, ал.1 от ЗМДТ, чрез управителя К.М.Г., на 14.09.2020 г. – 8 месеца и 9 дни, след изтичане на законоопределения двумесечен срок по чл.14, ал.4 от ЗМДТ.

АУАН е надлежно предявен и връчен лично на управителя на дружеството, на датата на неговото съставяне – 14.09.2020 г., без възражения по направените в него констатации. Жалбоподателят не се възползвал от правото си по чл.44, ал.1 от ЗАНН и не представил писмени възражения пред АНО в законоустановения срок.

Въз основа на направените констатации в АУАН, компетентно длъжностно лице: зам.кмет на Столична община, издал процесното НП против жалбоподателя, с което на основание чл.123 от ЗМДТ му наложил имуществена санкция в размер на 500 лева, за нарушение на разпоредбата на чл.14, ал.4, във вр. с чл.123 от ЗМДТ.

Изложената по-горе фактическа обстановка, съдът приема за установена от събраните по делото гласни доказателства: показанията на свидетеля Г., които съдът кредитира с доверие, доколкото изхождат от лице, възпроизвеждащо личните си впечатления, във връзка с извършената проверка на жалбоподателя, при изпълнение на служебните си задължения, като няма данни за пряка или косвена заинтересованост от изхода на делото; от приобщените по делото писмени доказателства: процесните АУАН и НП; покана за съставяне на АУАН; разписки за връчване; Заповед №СОА-20-РД09-1136/30.01.2020 г., издадена от кмета на Столична община; длъжностна характеристика; трудов договор и два броя допълнителни споразумения към него; процесната данъчна декларация по чл.14, ал.1, ал.4, ал.5 и ал.6 от ЗМДТ; копие от инвентарна книга на жалбоподателя за сметка 201 Земи, гори и трайни насаждения към 19.09.2020 г.; нотариален акт за покупко продажба на недвижим имот №12, том VI, дело 892 от дата 05.11.2019 г.; пълномощно; извадка от сайта на Столична община, район Средец-Триадица за подадени декларации по чл.14, ал.4 от ЗМДТ от дружеството-жалбоподател; справка за

актуално състояние.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът намира за установено следното от правна страна:

Съдът намира, че както АУАН, така и НП са издадени от териториално и материално компетентни органи. Компетентността на актосъставителя произтича пряко от закона, съгласно разпоредбата на чл.128, ал.1 от ЗМДТ, съобразно заеманата длъжност: „старши инспектор“ в Отдел „Общински приходи „Триадица и Средец“, към Дирекция „Общински приходи“, Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, в уверение на което са представените от ответната страна по жалбата – длъжностна характеристика, трудов договор и два броя допълнителни споразумения към трудов договор. Компетентността на АНО също произтича пряко от закона, съгласно разпоредбата на чл.128, ал.1 от ЗМДТ, а в конкретния случай от изричното оправомощаване на конкретното длъжностно лице с права да издава НП за нарушения по този закон, в уверение на което е представената от ответната страна по жалбата Заповед №СОА-20-РД09-1136/30.01.2020 г., издадена от кмета на Столична община.

АУАН и НП са издадени по предвидения в закона ред и форма. Съдът не констатира допуснати в хода на административнонаказателното производство съществени по тежест процесуални нарушения, които да са довели до нарушаване правото на защита на жалбоподателя до степен да не може да разбере за какво точно нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност.

Съдът не констатира нарушаване на давностните срокове, предвидени в разпоредбата на чл.34 от ЗАНН - за съставяне на АУАН и издаване на НП, в какъвто смисъл релевираните в жалбата възражения се явяват неоснователни. АУАН е съставен на 14.09.2020 г. за нарушение, извършено в периода от 05.11.2019 г. до 05.01.2020 г. /почивен, неприсъствен ден/, а именно: на 07.01.2020 г. /деня, следващ изтичане срока за подаване на процесната декларация на 06.01.2020 г. /присъствен, работен ден/, което е установено на датата, на която е подадена процесната декларация от жалбоподателя – на 14.09.2020 г., както ясно е посочено в обстоятелствената част на акта и се установява от показанията на свидетеля Г.. Считано от датата на установяване на самото нарушение и откриване на неговия извършител – на 14.09.2020 г., са започнали да текат сроковете за съставяне на АУАН по чл.34, ал.2 от ЗАНН, като към датата на съставяне на процесния АУАН - на 14.09.2020 г., не е изтекъл тримесечния срок от откриване на нарушителя в хода на извършената проверка на същата дата, при което е установено нарушението. Процесното НП е издадено на 28.10.2020 г., преди изтичане на предвидения шестмесечен давностен срок в разпоредбата на чл.34, ал.3 от ЗАНН. Тук следва да се отбележи, че в ЗАНН не е предвиден срок за връчване на НП, поради което за административните органи не съществува задължение да връчат издадения санкционен акт в определен срок. Но, с оглед датата на

нарушението – 07.01.2020 г., до датата на връчване на НП – на 31.03.2022 г., съдът констатира, че не е изтекла предвидената в закона тригодишна давност за наказателно преследване, а към настоящия момент не е изтекла и абсолютната давност за наказателно преследване, която се равнява на четири години и шест месеца.

Процесните АУАН и НП съдържат всички изискуеми реквизити, предвидени в разпоредбите на чл.42 и чл.57, ал.1 от ЗАНН, включително дата и място на извършване на вмененото нарушение. Посоченият период от 05.11.2019 г. до 05.01.2020 г., логично сочи като дата на извършване на нарушението датата 06.01.2020 г., макар и това да не е отразено изрично в двата акта, доколкото тази дата се явява деня, следващ този, в който е изтекъл законоустановения срок за изпълнение на задължението за подаване на декларация по чл.14, ал.1 от ЗМДТ.

В процесните АУАН и НП, макар и не изрично, е посоченото мястото, където е следвало да се изпълни задължението за подаване на декларация, а именно: Столична община, Отдел ОП „Средец/Триадица“ на Дирекция „Общински приходи“, на чиято територия е местонахождението на придобития от жалбоподателя имот, което се явява и мястото на извършване на нарушението.

Правилно е приложен и материалния закон. Вмененото нарушение е квалифицирано в АУАН и НП, като такова по чл.14, ал.4, във вр. с чл.123 от ЗМДТ. Съгласно нормата на чл.14, ал.1 от ЗМДТ за новопостроените сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на ЗУТ, собственикът уведомява за това писмено в 2-месечен срок общината по местонахождението на имота, като подава данъчна декларация за облагане с годишен данък върху недвижимите имоти. От своя страна, разпоредбата на чл.14, ал.4 от ЗМДТ изисква за новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване, в срока по ал.1 предприятията да подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка. За дефиницията на понятието „предприятие“ § 1 от ДР на ЗМДТ препраща към ЗСч, а според чл.2, т.1 от последния, предприятия се явяват търговците по смисъла на ТЗ. Съгласно чл.1, ал.2 от ТЗ търговските дружества са търговци, а жалбоподателят е търговско дружество и се явява предприятие по смисъла на чл.14, ал.4 от ЗМДТ и за него е възникнало задължението, след придобиването на процесния недвижим имот, да подаде в качеството си на собственик информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка. Следователно, правилно е определен субекта на нарушението: търговското дружество „Крол Систем“ ЕООД, в качеството му на собственик на процесния имот, в което си качество е бил длъжен да подаде данъчна декларация за облагане с данък в законоустановения двумесечен срок, но не е изпълнил в законоустановения срок. Правилно в АУАН и НП е посочено, че срокът по чл.14, ал.1 от ЗМДТ започва да тече от момента на

придобиване правото на собственост от жалбоподателя, върху недвижимия имот. Видно от представения по делото нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот е, че същият е придобит от жалбоподателя на 15.11.2019 г., като считано от тази дата е започнал да тече срокът по чл.14, ал.1 от ЗМДТ, а последният е изтекъл на 05.01.2020 г. Тази дата е почивен, неприсъствен ден, поради което срокът, до който жалбоподателят е следвало да изпълни задължението си, е изтекъл на 06.01.2020 г. /първият работен, присъствен ден/. По делото са ангажирани гласни и писмени доказателства, от които по безспорен и несъмнен начин се установяват горните обстоятелства. С поведение си, изразяващо се в бездействие, при вменено от закона задължение за извършване на определено действие, жалбоподателят е осъществил от обективна страна състава на описаното в АУАН и НП административно нарушение. Предвид гореизложеното, съдът намира, че правилно жалбоподателят, в качеството му на търговец и собственик на процесния имот, е санкциониран за неизпълнение на задължението си по чл.14, ал.4 от ЗМДТ. Направеното описание на нарушението в АУАН и НП, изцяло съответства на установените от събраните по делото доказателства – писмени и гласни, фактически обстоятелства.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че правилно АНО е ангажирал отговорността на жалбоподателя, като му е наложил имуществена санкция, тъй като последният попада в кръга на субектите по чл.123 от ЗМДТ – търговско дружество /юридическо лице/, собственик на недвижим имот, които могат да носят обективна, безвиновна отговорност, без да се изследва въпросът за вината. Разпоредбата на чл.123 от ЗМДТ предвижда налагане на имуществена санкция на юридически лица и еднолични търговци в размер от 500 до 3000 лева, което не подаде декларация по чл.14 в срок. Видно от представената данъчна декларация по чл.14, ал.1, ал.4, ал.5 и ал.6 от ЗМДТ за облагане с данък върху недвижимите имоти е, че такава е подадена от жалбоподателя на 14.09.2020 г., след изтичане на законоустановения срок за подаване, със закъснение от осем месеца и девет дни. С процесното НП на жалбоподателя е наложено административно наказание в минималния, предвиден в закона размер, очевидно при съобразяване на обстоятелството, че нарушението е първо по ред за жалбоподателя, неговата тежест, с оглед постигане на целите по чл.12 от ЗАНН, поради което въпросът за неговото намаляване не подлежи на обсъждане. Релевираните в тази насока възражения в жалбата се явяват неоснователни.

Не са налице предпоставките за квалифициране на нарушението като маловажен случай по смисъла на чл.28 от ЗАНН, с оглед значимостта на защитените обществени отношения. По делото не са налице данни за смекчаващи обстоятелства, които да характеризират извършеното нарушение, като такова с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид. Извършването на нарушението за първи път от жалбоподателя, несъмнено е отчетено от АНО, при определяне размера на наложената имуществена санкция. Самото нарушение е формално, на просто

извършване, поради което законът не предвижда настъпването на каквито и да било вредни последици. Налице е отегчаващо обстоятелство, и като такова следва да се отчете прекомерно дългия период на закъснението на жалбоподателя, а именно: осем месеца и девет дни, след изтичане на законоустановения двумесечен срок за подаване на процесната декларация.

Предвид изложеното по-горе, съдът намира, че обжалваното НП следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно издадено, с произтичащите от това законни последици.

По разноските:

С оглед изхода на делото и на основание чл.63д от ЗАНН, право на разноски има ответната страна по жалбата в лицето на АНО. Разноски не се претендират от правоимащата страна, поради което съдът не следва да се произнася по този въпрос.

Водим от горните мотиви, съдът